

ledes, at disse Toldsatser kun vil faa Gyl-dighed i ganske faa Maaneder, burde alle de Ulemper, man her har paavist, have været taget op til en samlet Overvejelse.

Nu er det, bebudet, at det foreliggende Lovforslag af det ærede Medlem Hr. Drachmann vil blive foreslaaet henvist til et særligt Udvalg, og jeg vil da som Re-sultat af, hvad jeg har udtalt, sige, at naar vi gaar til Forhandling i et saadant Udvalg, ønsker vi fra vor Side ikke at medvirke til et Resultat paa dette Grund-lag. Forslaget er ikke et ufejlbarligt Mid-del, paa afgørende Omraader vil det mod-virke selve sin Hensigt, men dernæst maa det betragtes som et udpræget protektion-istisk Forslag og som et udpræget uret-færdigt Beskatningsforslag. Men det ærede Medlem Hr. Drachmann lod for-mode, hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har peget paa, at han og hans Parti var villige til at forhandle om Mid-ler overfor den nuværende Valutakrise paa et helt andet Grundlag i dette Udvalg, og den samme Tankegang blev der givet Udtryk for af den ærede Ordfører for Ven-stre (N. P. Jensen), idet han kom med den Udtalelse, at vi jo kan se, om vi i Udvalget kan finde noget, der kan være i Stand til at støtte den danske Krone. Ja, gid vi kunde finde noget! Overfor en Indbydelse til Forhand-ling af den Art vil jeg sige, at den mod-tager vi med stor Glæde, og jeg vil tilføje, at vi haaber, Regeringen vil finde Vej hen til dette Udvalg. Det kan ikke nægtes, at i Valutaspørgsmaalet er Regeringens Tone i den senere Tid blevet en noget anden. Da vi for 3 Uger siden behandlede et Forslag, ved hvilken Lejlighed Valutafor-holdene ogsaa var til Diskussion, var Tonen fra den højtærede Finansministers Side nærmest den, at det gale var det, at alle maledte alting saa sort, og at de, der talte om, hvor galt det var, i Virkeligheden først og fremmest var Aarsag til, hvad daarligt der skete paa det Omraade. Jeg siger, Fi-nansministerens Tone er blevet en anden, I Gaar brugte han det Udtryk, at Valuta-situationen i Danmark var uhyggelig — uhyggelig var Statsministerens Ord. Vi fra vor Side ønsker ikke at bruge stærkere Ord, men med disse Ord af Statsministe-ren som Baggrund vil jeg gerne have Lov til at sige, at jeg derimod næsten kunde have Træng til at bruge stærke Ord overfor dem, der Gang paa Gang og indtil de sidste Dage har beroliget Befolkningen paa et fuldkommen falsk Grundlag. Naar f. Eks. Regeringsbladet „København“ taler om, at det vigtigste, i Virkeligheden maa-

ske det afgørende, vilde være, om man lod Kronen være i Ro, siger jeg, at det er jo fuldkommen uansvarlig Tale, det er Ud-tryk for en Tankegang, der ikke har nogen som helst Forbindelse med de virkelige Forhold og nu heller ikke mere har nogen som helst Forbindelse med det Synspunkt, som dette Blads Regering i Øjeblikket an-lægger. Og naar det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen med Foragt i Stemmen taler om de Personer, der ukaldet udefra blan-der sig op i Spørgsmaalet om den danske Kronens Fald, vil jeg dertil svare: Jeg tror ikke, det lader sig gøre at tale saadan om de Medborgere, der har set den fak-tiske Udvikling, set Mangelen paa Ledelse i dette Land. Lad adskillige af disse For-slag være mere velmente end rigtige, lad adskillige af dem ikke være vel overvejede, saa burde vi dog ikke glemme, at de Med-borgere, der har fremsat dem med god Villie, dog hører til dem, som sammen med alle andre udenfor denne Rigsdag til syvende og sidst skal betale, hvad der er forspildt gennem disse Aar her i Landet. Hvorfor er der saa uhyre en Uro i dette Øjeblik i Danmark overfor Kronens Fald? Man henviser til: Er Kronen ikke tidligere fal-det lige saa stærkt, uden at det har givet Anledning til Uro? Jo! Hvorfor er der da saadan Uro i dette Øjeblik? Jeg vil have Lov til at sige, at det har sin simple Grund deri, at Kronens Bevægelser gen-nem det sidste halve eller hele Aar efter-haanden er begyndt at fæstne sig i Pris-niveauets Bevægelser. Bevægelsen, kan man i Virkeligheden sige, udgaar fra de danske Husmødre, som hver Dag kommer i Butikkerne og ser saa den ene, saa den anden Vare stige i Pris. Enhver forstaaer, at i samme Øjeblik de Valutakurser, vi nu har, har fæstnet sig i Prisniveauet og Løn-niveauet herhjemme, vil det komme til at gøre ondt at komme ned fra det Pris-niveau og det Lønniveau igen. Derfor siger jeg, at det ikke er uberettiget, Uroen kommer frem nu i al sin Styrke.

Jeg vil da sige overfor Tanken om en samlet Forhandling mellem alle Partier, og forhaabentlig ogsaa med Regeringen, i dette Udvalg, at vi fra vor Side vil gøre vort yderste for, at der paa et eller andet Grundlag kan skabes den Enighed, som vil betyde saa overordentlig meget overfor, hvad der sker nu. Naar den højtærede Statsminister i Gaar sagde, at mange For-mer af Kapitalflugt kan man komme til Livs, ja, saa siger vi: Det er sent, den højtærede Minister taler derom. Nu er det 3 Uger siden, vi fra vor Side had Mi-